

Mesefilmek kritikája

A Biblia Szövetség folyóiratának melléklete

2010. évi II. számhoz

A NEMI SZEREPCSERE MEGOLDÁS VAGY ZSÁKUTCA?

„Parázñaság, bor és must elveszi az ész!”

(Hóseás 4, 11)

Nagytisztelutú Czövek Olivér áldott emlékü lelkész testvérünk segítségével 2 évet tölthettem Hollandiában 1999-és 2001 között. Mivel a holland nyelvet akkor tanultam, ha alkalmam nyílt rá, Bíbor kislánnyal leültünk a televízió elé, és együtt néztük a mesefilmeket holland nyelven. Ő a mesét élvezte, én a nyelvet tanultam. Egy ilyen gyermekműsorban találkoztam először mai témánk egyik megjelenési formájával, amikor is két mesefigura arról értekezett, hogy milyen családformák léteznek. „Létezik olyan, ahol van egy apuka, egy anyuka és a gyerekek; létezik olyan, ahol van egy anyuka gyerekekkel, vagy egy apuka gyerekekkel, de létezik olyan is, ahol két apuka vagy két anyuka neveli a gyereket.” Nem akartam hinni a fülemnek, és megbotránkozva meséltem feleségemnek, hogy mire tanítják itt a gyerekeket. Azóta már tudom, hogy mire és miért.

A továbbiakban külön megjegyzés nélkül idézek majd a következő könyvekből: Gabriella Kuby: A nemek forradalma, Sebestyén Jenő: A református nő lelkivilága, Dr. J. Douma: Házasság és szexualitás, John Stott: Korunk égető kérdései, Aczél Petra: A nem. Igen vagy nem?, Tomka Ferenc: A gender ideológia.

Nem könnyű téma ez, de erőt kell merítenünk, és fel kell vennünk a küzdelmet az ellen az ideológia ellen, amelyet „gender-forradalomnak” („gender mainstreaming“) nevez immár a szakirodalom. Az utánunk jövő nemzedék életéről, gyermekeink, unokáink szexualitásáról vallott nézetéről, a keresztény életfelfogással szembeni fogyasztói-hedonista életszemlélet eluralkodásáról van szó. Talán nem túlzok, ha azt állítom, hogy a nyugati civilizáció

hanyatlásának végső fázisáról beszélünk: egy életellenes felfogásról, eszméről, amiben az emberiség saját jövője ellen cselekszik, önmaga megsemmisítését, a népek kollektív, közös megegyezésen alapuló öngyilkosságát segíti elő.

A GENDER FOGALOM EREDETE

Az angol nyelv két rokon fogalmat használt a nemiség jelölésére. A „sex“ kifejezetten biológiai, míg a „gender“ „társadalmi nemet“ jelent. A kifejezés utal az évtizedek óta jelenlévő szociológiai és antropológiai kutatásokra, amelyek rámutatnak arra, hogy a **nemi szerepek (mint a férfiasság, a nőiesség) függenek a társadalmi körülményektől, illetve a gyermeki szocializációtól.** A gender fogalom mögé sok pozitív kezdeményezés sorakozik, amelyek a nők egyenjogúságáért, munkaerőpiacon való elhelyezkedéséért vagy a homoszexuális hajlamú emberek hátrányos megkülönböztetése ellen

Lectori salutem! – Üdvözlét az Olvasónak!

A Biblia Szövetség 1995. januártól havi rendszerességgel tart fontos kérdésekről előadást. Ezeknek hanganyaga megvásárolható, több közülük könyvként is forgalomba került.

A 2010. májusi előadást most a Biblia és Gyülekezet olvasóinak szeretnénk nyomtatásban kézbe adni.

Kísérje áldás az írott változatot is!

Szeretettel kíván pihentető nyarat

– a Szerkesztő

küzdenek. Ezekkel a pozitív célkitűzésekkel minden keresztyén gondolkodású ember a bibliai határokon belül egyetérthet.

A GENDER FOGALOM ELTORZÍTÁSA

A radikális gender-feministák, a meleg szervezetek nagy része, illetve a gender mainstreaming ideológusai azonban mást értenek ez alatt a kifejezés alatt: egy teljesen új(?) ember- és társadalomképet akarnak megvalósítani. Szerintük a nemiség (gender) teljes egészében a társadalom terméke. **Az ember nem férfinak vagy nőnek születik (még ha biológiailag rendelkezik is ilyen adottságokkal), hanem csupán a család és társadalom elvárásai nevelik őt férfivá vagy nővé. A gender-ideológia szerint az ember valamiféle semleges lénynek születik, és alapvető joga, hogy maga határozza meg nemét, szexuális kapcsolatainak formáját.** (Az utódok létrehozatalának pedig – szerintük – nem egyetlen útja a hagyományos házasság.) A gender-ideológia így eljut a nemek, sőt a család tagadásáig: a nemek közötti egyenlőség elérésének feltétele a férfi és női nemiség, illetve a házasság és család megszüntetése.

MIRŐL VAN TEHÁT SZÓ?

Arról, hogy Isten nem férfit és nőt alkotott, hanem pusztán embert, akinek lehetősége van nemének megválasztására, és ez egyben kötelessége is.

Ez a gondolat igen merész, de a fejlemények alapján láthatjuk, hogy igenis lehetséges: az ideológia már széles körben elterjedt, és gyökeret vert számos politikai és véleményformáló tekintély gondolkodásában.

Az Európai Unió nyomására a gender-ideológia a politika vezérelve és – szinte mindent átfogó – feladata lett. A férfi és nő közti nemi megkülönböztetésre használt régi szex szót az ENSZ-ben és az Európai Unióban felváltotta a gender fogalma. **A fogalom azt sugallja, hogy minden szexuális orientáció – heteroszexuális, meleg, lesbikus, biszexuális és transzszexuális – egyenértékű, és a társadalomnak ezt el kell fogadnia. Célja a kényszer-heteroszexualitás túlhaladása, és egy új embertípus megalkotása, akinek szabadságában áll szexuális azonosságát megválasztani és kiélni – biológiai nemétől függetlenül.** A „gender-forradalomnak” való ellenszegülés diszkriminációnak minősül, és ezért diszkrimináció-ellenes törvények segítségével büntetőjogilag üldözhető.

A gender-ideológia a **nyilvánosság megkerülésével férkőzött** be az állami intézményekbe, egyetemekre, iskolákba, sőt az óvodákba is. A *politikai szalonképesség* lényegéhez tartozik az ideológia elsajátítása, vagy legalább elhallgatás segítségével történő terjesztése. A folyamat ellen szót emelőknek kirekesztéssel, munkahelyvesztéssel és – közéleti szerepüknek megfelelően – kemény támadásokkal kell számolniuk. **Rocco Buttiglione kijelölt EU-biztos megbuktatásával** az Európai Parlament **2004-ben** példát statuált. Az említett ideológia képviselői – miközben a szabadság, tolerancia, antidiszkrimináció értékeit hangoztatják – eltörölnék a véleményszabadságot, kiiktatnák a másként gondolkodókat. Az Európai Parlament B6-0025/2006. számú állásfoglalása kozmetikázatlan dokumentuma ennek a totalitárius szellemnek.

A gender-ideológia előretörésének következménye a szekularizáció hatalmas térnyerése. A keresztyén társadalmi befolyás lehetősége egyre szűkül, **veszélyben van a keresztyén értékek továbbadása a következő nemzedéknek**, mivel az állam és a média egyre jobban hatalmába keríti a gyermekeket és az ifjúságot, a szülők nevelési feladatát pedig kiüresíti.

FÉRFI ÉS NŐ – TÁRSADALMI KONSTRUKCIÓ?

A relativizmus legszélsőségesebb megnyilvánulása annak tagadása, ami minden ember számára látható és tapasztalható, miszerint az ember férfiként vagy nőként létezik.

Ez a látásmód az utóbbi tíz évben az ENSZ reformjavaslatának középpontjába került. Ezt kell figyelembe venni mind a tagállamokban, mind a **fejlesztési költségvetés kialakításánál.**

Az említett ideológia szerint a férfi és a nő nemi különbözősége társadalmi konstrukció, amelyet a **heteroszexuális patriarchátus** talált ki, így általánosságban korlátozva az ember szabadságát. A **kényszer-heteroszexualitás helyett** az ember maga határozhatja meg – biológiai nemétől függetlenül – saját társadalmi nemét. A harc eszköze a **gender mesterséges fogalma.**

1994-ben Kairóban, a világnépesedési konferencián, és 1995-ben Pekingben, a nők világkonferenciáján **a feministák manipulatív módon felszerűlték a szex fogalmát a genderével**, hogy a férfi és nő közti nemi megkülönböztetést kiszolgáltassák a szubjektív döntés kényének. Eszerint már az iskolás gyerekeknek is lehetőséget kell adni, hogy szabadon válasszon: férfi vagy nő szeretne inkább lenni, és identitását melegként, lesbikusként, biszexuálisként vagy transzszexuálisként akarja-e meghatározni.

Judith Butbler filozófus, a gender-forradalom fő ideológusa így ír erről: „A *‘biológiai nem’* egy elméleti konstrukció, ami idővel kényszerűen materializálódik. A *‘biológiai nem’* nem egy egyszerű tény, vagy a test statikus állapota, hanem folyamat, amelynek során szabályozó normák materializálják a *‘biológiai nemet’*. Ez a materializálás a célja e normák állandó kieroszakolt ismétlésének.”

Vagyis csak azért vagyunk férfiak vagy nők, mert ezt ránk erőltették.

A már messze nem diszkriminált, hanem inkább diszkrimináló homo-, bi- és transzszexuálisok kisebbsége arra törekszik, hogy értékeit egy történelmileg példátlan társadalmi-forradalmi folyamattal a többségre kényszerítse. A népesség nagy részének sejtelve sincs arról, hogy ez a folyamat már mennyire előrehaladott. Nem vesszük komolyan, hogy a politika, az igazságszolgáltatás és a média hatalmi elitje ezt a gender-perspektívát már magáévá tette. Annak, aki családi keretek között él, ez legalább annyira valószínűtlen és valóságtól elrugaszkodott igyekezet, mintha lenne egy párt, amelyik az éjszakák és nappalok váltakozását akarná megszüntetni.

A „GENDER-PERSPEKTÍVA”

A gender-aktivisták célja **a nemek egyértelműségének megszüntetése, és egy képlékeny identitás kialakítása.** A transzgenderek a kétneműség merev normáját támadják. Az a céljuk, hogy jogilag ne a biológiai, hanem az önkényesen választott nem legyen érvényben, és ezt jegyezzék be a hivatalos iratokba.

Bár a transzszexualitás témája csak egy parányi kisebbséget érint, mégis része a gender-propagandának és a nemzetközi szervezetek antidiszkriminációval kapcsolatos hivatalos dokumentumainak.

Ennek oka a következő: amennyiben kimondható, hogy a kétneműség nem az emberi egzisztencia teremtéskor meghatározott adottsága, akkor a heteroszexualitástól való szexuális eltérések normálisnak és megengedettnek nyilváníthatóak. **Eddig kifejezetten melegekről, leszbikusokról, bi- és transzszexuálisokról beszéltek, de már javában zajlik a pedofiliáért és a poligámiáért folytatott harc is. A gender-perspektíva nem ismer el semmiféle lényegi vagy veleszületett különbséget férfi és nő között.** A gender-ideológusok nem veszik tudomásul sem a Biblia tanítását, sem az agykutatás, az orvostudomány és a pszichológia kutatási eredményeit, amelyek az agy szerkezetében, a hormonháztartásban és

a pszichológiai struktúrában kimutatták a férfi és nő nem különböző identitását.

Amilyen harciasan küzdenek a gender-aktivisták a férfi és nő heteroszexuális nemi szerepének feloldásáért, éppen annyira ellenkeznek azzal, hogy a transzszexualitás, a homoszexualitás és a nemi identitás egyéb zavarai megváltoztathatóak. A mozgalom évtizedekig hirdette, hogy a homoszexualitás az emberrel veleszületett tulajdonság. Ugyanakkor **Martin Dannecker**, a homoszexuális lobby egyik vezéralakja, akit a német kormány egy „homoszexualitásra vonatkozó szexuál-tudományos szakértői vélemény” elkészítésével bízott meg, ezt írja: „*Meghiúsultnak kell mondanunk minden múltbeli próbálkozást, amely a homoszexualitás biológiai eredetét szándékozott megállapítani.*” A biológiai és genetikai érv tehát megbukott. **Ezért ma már csak a szabad választás jogával érvelnek.** Nyilvánvaló azonban, hogy ez a választás mégsem szabad, mert a homoszexuálisok sem tudnak elszakadni a kétneműség szerepeinek meghatározottságától: az ilyen párkapcsolatban egyikük a férfi, másikuk pedig a nő szerepét veszi magára.

Azt, hogy valaki férfi-e vagy nő, saját magának kell meghatároznia, a társadalomnak viszont el kell ismernie a homoszexuális és transzszexuális hajlamokat, mint emberi identitást. A gender-ideológusok elhallgatják, hogy az ilyen zavarok terápiával kezelhetők. Aki ilyet állít, vagy ilyen terápiát kínál, az ellen mobbing-gal (a médiában való módszeres lejáratással) és minden lehetséges diszkriminációval harcolnak.

Mindebből látható, hogy a gender-aktivisták célja semmiképp sem a szabadság és a tolerancia, hanem egy társadalmi forradalom. **Lee Mundy** írja: „*A gender-perspektíva mint világnézet igyekszik megtéríteni a ’máshitűeket’, a hitetleneket pedig üldözi. A cél: mindenkit bevonni az uralkodó hetero-patriarchátus elleni harcba. A heteroszexuális elnyomók uralma elleni harcot meghirdették. A tét a társadalmi intézmények fölötti ellenőrzés elnyerése. A gender-perspektíva különösen az egyetemi világban sikeres. Így tett szert arra a hatalomra, hogy mindenkit, aki ideológiáját ellenzi, homofóbnak vagy irracionálisnak jellemezzon. Ezt a tabut, ti. hogy a gender-perspektívát az egyetemi világban nem szabad kritikával illetni, ’progresszív hegemoniának’ nevezik.*”

Cél, hogy lehetőleg már a **bölcsődei nevelésben el kell kezdeni a nemi identitás átformálását.** Majd folyamatosan – koruk előrehaladásával – kell a gyerekek gondolkodásába beplántálni ezt az ideológiát. Mindez a kommunizmus jól bevált **káderelv-módszerével történik.**

„A káderpolitika felülről lefelé, az állami és társadalmi élet összes szintjén minden döntést saját ideoló-

giájának akar alávetni. Az intézményeket megtöltik elhű káderekkel [...] A gender ideológia ügynöki irodái mintegy hivatalnokokat képeznek ki a gender-perspektíva alkalmazására. Ezáltal – ahogy dr. Barbara Stiegler, a Friedrich Ebert Alapítvány munkatársa kifejti – nincs olyan szervezet, ahol ne kellene mindenkinek ezen elv iránt elkötelezve lennie.”

John Money, a Baltimore-i Johns Hopkins Kórház pszichiátere alapította a hatvanas években az első klinikát műtéti nem-megváltoztatás céljára, és ő lett a gender-elmélet legbefolyásosabb tudományos út-törője. Sikerét egyetűjű ikreken végzett kísérletre alapozta. Az ikrek egyike, Bruce Reimer, két éves korában pénisz-bemetszéskor súlyosan megsérült, nemi szervét elvesztette. A szülők úgy gondolták, fordíthatnak fiuk nehéz sorsán, ha átoperáltatják, majd kislánként bánnak vele. Dr. Money-nál több mint tíz éven át kezeltették. A fiú kezdettől fogva lázadozott ez ellen, és a kezelést kínzásnak találta. Tizenegy éves korától öngyilkossági gondolatok kínozták. Amikor 13 évesen megtudta, mi történt vele, azonnal elhatározta, hogy fiúként fog élni. Egy mély szégyenérzet mégsem hagyta el soha. Money erre a kísérletre ezután nem hivatkozott publikációiban, de nem is korrigálta, úgyhogy ezt az esetet a gender-elmélet „tudományos bizonyítékeként” továbbra is használni lehetett.

Bruce Reimer még 26 évet élt David néven – ismét fiúként és férfiként. 2004 tavaszán azonban egy sörétes puskával öngyilkosságot követett el. Testvére, Brian, egy évvel azelőtt tablettákkal vetett véget az életének.

„Az, hogy holnap hogyan élnek az utcákon és a tereken, attól függ, ahogyan ma az egyetemeken gondolkodnak” – mondja a filozófus José Ortega Y Gasset. A gender-forradalom nyilvános, látható frontja a melegek (gay), leszbikusok, biszexuálisok és transzszexuálisok (GLBT) elismeréséért, egyenrangúságáért, propagálásáért folytatott harc, amelyet az EU és az ENSZ ösztönzésére világszerte vívnak. Egyetlen nyugati ország, parlament, bíróság, egyetem, egyház, iskola, egyetlen szent hely (pl. Jeruzsálem), vagy kegyhely (Fatima, Altötting) sem kivételek, ahová ne vinnék be ezt a harcot. A gender-forradalom repeszi és gyengíti a nyugati civilizációt.

FÜLE LAJOS: BILINCS

Valami fáj: a bűneink
bilincset raktak ránk megint,
s kenyéren, vízen tartanak.
Sötétben élünk, mint a rab.

HOGYAN ÉRINTI EZ A KÉRDÉS HAZÁNkat?

Úgy tűnhet, hogy mi még csak az első lépéseknél tartunk. Hallhatunk a női egyenjogúság hirdetéséről, amelyik az anyaságot, a gyermeknevelést kényszerként, rabszolgaságként mutatja be. Megszületett a törvény is, ami a homoszexuális kapcsolatokat legalizálja.

Tudnunk kell azonban, hogy az első lépéseken rég túljutottunk. Ha áttekintjük a témával kapcsolatos jogszabályokat, illetve elemezzük, milyen szemléletet ad át ma egy gyermeknek, fiatalnak a média, az internet, esetenként az iskolai oktatás, akkor látnunk kell, hogy gyermekeink magukba szívják az emberi és keresztény értékek alapvető tagadását, ha tudatosan nem védjük őket.

AZ UTÓBBI ÉVEKNEK

A TÉMÁVAL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYAI

A nemiség, illetve a társadalom liberalizálására már számos törvény született. Csak megemlíthetjük az **abortusszal és eutanáziával** kapcsolatosakat.

2002-ben hatályon kívül helyezték a büntető törvénykönyv két szakaszát (199. § és 200. §). Azóta **nem számít bűncselekménynek a 14 évet betöltött azonos neművel való szexuális viszony.** (Korábban csak a 14 év feletti különböző neműek viszonya volt büntetlen.) Az ilyen cselekményt régebben természet elleni fajtalanságnak nevezték, de ezt a fogalmat eltüntette a törvényhozás.

2003-ban és 2004-ben módosították a gyermekek, illetve diákok jogairól szóló 1993-as LXXIX. törvényt. A változtatás lényege, hogy a pedagógus nem közölhet a gyermekek szüleivel olyan adatot, amely „súlyosan sértené vagy veszélyeztetné a gyermek, tanuló érdekét”. A megfogalmazás rugalmasnak is felfogható, de nyilvánvaló lépés a szülők neveléshez való jogának korlátozása felé.

2006-ban – számos országos tiltakozás ellenére – jóváhagyták az 1997. évi CLIV. törvény 187. §-ának változtatását a sterilizációról, művi meddővé tételről. Korábban erre csak egészségügyi vagy családtervezési okból kerülhetett sor. Előfeltétel volt a betöltött 35. év vagy három vér szerinti gyermek. Ma már 18 éves korától a cselekvőképes személyek kérhetik a sterilizálást.

2008 őszén kezdődött meg az új polgári törvénykönyv parlamenti vitája, a megszületett törvény jelenleg az Alkotmánybíróság asztalán várja a vizsgálatot. (Azóta az elfogadott polgári törvénykönyv hatályba lépését az Alkotmánybíróság megakadályozta, az új parlament pedig a törvényt visszavonta – *a Szerk.*)

A Rákosi-érában született törvény előírta a házastársak egymás iránti hűségét, a jelenlegi javaslat csak együttműködést kér a házastársaktól, hűségről nincs szó többé. A házasság megszűnésének okai között pedig megjelenik a házastárs nemének megváltoztatása. (Ez azt sugallja, mintha a nem változtatása olyan gyakori lenne, mint a többi megszűnési ok: halál, bírósági vagy közjegyzői bontás.)

2009. áprilisában jóváhagyták a bejegyzett élettársi kapcsolatáról szóló törvényt, amely kiterjed a homoszexuálisokra is.

Szintén 2009-ben – a közép-kelet-európai, hajdani szocialista országok közül elsőként – Magyarországon alakult meg az UNIFEM-ért Magyar Nemzeti Bizottság Egyesület, amely első konferenciáját a nők és férfiak esélyegyenlőségén alapuló költségvetés (gender budgeting) külföldi tapasztalatairól és magyarországi adaptációjának lehetőségeiről tartotta. A konferenciát Dobrev Klára, az egyesület elnöke nyitotta meg. Itt hangzott el, hogy Magyarországon elengedhetetlen a gender szakértelem fejlesztése és kiterjesztése az államigazgatásra, annak érdekében, hogy a nők és férfiak társadalmi egyenlősége megvalósuljon az élet valamennyi területén. (A női egyenjogúság olyan elv, amellyel egyet is értünk. Ugyanakkor tudjuk, a nemzetközi gyakorlat tanúsága szerint a gender-folyamatnak ez csak az első lépése.)

EGYÉB HELYEK, AMELYEK A SZEXUÁLIS- ILLETVE A GENDER-FORRADALOM SZEMLÉLETÉT KÖZVETÍTIK

Az internet, tv és egyes újságok, mobiltelefonok, utcai plakátok ifjúságot romboló, véleményformáló hatásairól többször esik szó. Következzék néhány szó a fiatalokat célzó sajtótermékekről. A szülők gyakran észre sem veszik, hogy mit tartalmaznak a 10-12 éves gyermekeknek szóló tini folyóiratok. Többek közt elmagyarázzák a tizenévesnek, hogy ha már rendelkezik hormonokkal, akkor joga van a szexuális élvezethez önmagával vagy mással (akár azonos neművel). Ismertetik az örömszerzés módszereit, és ötlettel szolgálnak, hogy miként lehet vény nélkül óvszert szerezni, vagy pl. hogyan lehet a szülőket leszerelni, ha azok akadékoskodnak. (A házasság távlatáról, szépségéről nem olvashatunk.) Megkezdődött a gyermekmesék ilyen irányú megváltoztatása is, megjelentek a homoszexuális irányultságú történetek, pl. Csipkerózsikának Csipkejózsikára való átírása. Számos magyar iskolában rendeznek a homoszexualitást bemutató-védő napokat. Hangsúlyozzuk: szükségesnek tartjuk a homoszexuális hajlamú emberek (mint emberek) tiszteletét, a velük való együttérzést. Erre neveljük gyermekeinket is.

Egyidejűleg azonban fel kell hívnunk a szülők és minden jóakarató ember figyelmét, hogy a homoszexualitás védelmében folytatott kampányoknak káros következményei lehetnek a gyermekek és serdülők életében. Sok biszexuális hajlamú ember él. Ha egy ilyen, illetve szexualitása érlelődésének elején tartó serdülő – a maga erősen hullámzó érzelmi életével – az egyoldalú propaganda hatására elkezd kipróbálni a homoszexuális kapcsolatokat, az kárára lesz személyisége fejlődésének. Gyermekeinket pedig sok oldalról érik ma ingerek, biztatások, hogy próbálják ki a szexuális érdekességeket. A szélsőséges gender-ideológia meg elégedett lesz ezzel a fejleménnyel, hiszen számára az emberi szabadság lényegéhez tartozik, hogy ki-ki maga választhassa, esetenként változtathassa meg nemét. Ilyen módszerekkel el is éri, hogy növekedni fog a homoszexuálisok aránya.

Egy magyar tankönyv a következőt állítja: „nem annyira biológiai meghatározottságunk miatt viselkedünk nőként vagy férfiként, mint inkább bizonyos társadalmi elvárások és régi hagyományok következtében”. A homoszexualitásról szólva pedig így nyilatkozik: a „heteroszexizmus” (vagyis akik szerint csak a férfi és a nő közötti házasság kapcsolat a normális) hasonlítható a rasszizmushoz, amely alacsonyabb rendűnek nyilvánít egyes fajokat.

Lehetetlen nem észrevenni, hogy a heteroszexuális hegemonia megtörésének hangsúlyozásakor nem a zsidó, keresztyén, vagy iszlám vallási erkölcs diszkriminációjáról van szó. Ez már az élet alapvető elve elleni támadás.

A gender-forradalmárok célja semmiképp sem csak a szexuálisan eltérő magatartás diszkriminációjának a megszüntetése. Ez már megtörtént. Ha meggondoljuk, hogy néhány évtizede a homoszexualitás még büntetendő volt, akkor a sikerek elképesztők: meleg felvonulások a nagyvárosokban, homoszexuális párkapcsolatok törvényesítése (a házassággal szinte azonos szinten), örökbefogadási jog homoszexuális pároknak, politikusok, művészek nyilvános fellépése azonos nemű partnerükkel, a homoszexualitás egyre gyakoribb pozitív bemutatása a médiában, minden szexuális orientáció szabad opcióként való beállítása az iskolák tanrendjében. Amennyiben egyes pontok még nem valósultak meg, akkor harcolnak érte – az Európai Parlament legmagasabb szintű felhatalmazásával.

Sokan úgy vélik: ezek csupán kirívó esetek, amelyek nem érintik őket és gyermekeiket. Ha észrevesszük, mennyire sikeres harc folyik a szexuális szabadság emberi jogként való elfogadtatásáért, tudnunk kell, hogy ezek az emberiség társadalmi

rendje ellen irányuló globális támadás jelei. Ez a rend minden korban, minden kultúrában és minden vallásban a férfi és a nő különbözőségén, és a szexuális aktusban az élet továbbadása céljából való egyesülésén nyugodott. A meleg, leszbikus, biszexuális és transzszexuális kisebbség harca egy példátlan imperialista győzelmi menet, akiknek az identitása olyan szexuális viselkedésmódokhoz kapcsolódik, amelyeket egyetlen életképes kultúra és egyetlen vallás sem hagyott jóvá, és nem ajánl élettervként a következő nemzedéknek, már csak azért sem, mert ezt a szexualitást utódok hiányában nem követi életképes nemzedék.

Az újkori szexuális forradalmat a 68-as nemzedék (1968) indította el, amelyik a házasságot, mint a szexualitás társadalmi terét szétrobbantotta, és a promiszkuitást, a gyerekek szexualizálását, a magzatelhajtást és a homoszexualitást tűzte zászlajára. Újabb fordulat következett be az American Psychiatric Association (APA) 1973-as döntésével, amely törölte a homoszexualitást a pszichikai megbetegedések diagnózis-listájáról. Az APA engedett az agresszíven ténykedő homoszexuális egyesületek nyomásának, amelyeknek még az intézmény keretein belül is voltak aktivistái. Nem tudományos, hanem politikai döntés volt ez. Immár megteremtődött annak a háborúnak az operációs bázisa, amely kultúránk alapjait rombolja le.

FÜLE LAJOS: „TÁRSBÉRLŐK”

A „társbérlők”: a megtúrt bűnök kezdetben igen kedvesek, még némi hátrányt is eltűrnek. Csakhát nem volt még rá eset, hogy aztán lassan meg ne szállják a ház: a lélek legjavát, míg végül mind-mind ellenség lesz, és nem barát.

ENNEK A HÁBORÚNAK AKCIÓTERVE:

- A népesség (különösen az ifjúság) általános szexualizálása
- A nyilvánosság érzéketlenné tétele a homoszexualitás pozitív bemutatásával a médiában
- Lobbizás és hálózati munka a törvényi változtatások keresztülvitele érdekében
- Propaganda-hadjárat a szabadság, tolerancia, antidiszkrimináció, emberi jogok fogalmainak felhasználásával a heteroszexualitástól való mindenemű szexuális eltérés legalizálása érdekében

- Tudományos tények elhallgatása, a tudomány ideologizálása
- Meleg felvonulások szervezése nagyvárosokban, különösen a keresztények számára szent helyeken
- A homoszexuális élettársi viszony törvényesítése (a házasság szintjére helyezése)
- Azonosneműek örökbefogadási jogáért vívott harc
- Törvény az antidiszkriminációról: a homoszexuális kiváltságok további jogi bővítése
- A tanárképzés és a tanrend átalakítása
- Az ellenzők heteroszexistaként és homofóbként való megbélyegzése
- Az ellenállás megtörése, az ellenállók zaklatása, és jó hírük média általi sárba tiprása által
- Agresszív akciók a homoszexualitás ellen tiltakozókkal szemben: rendezvényeik megzavarása, gyűlölködő elektronikus levelek
- A változtatások totalitárius végrehajtása az oktatási intézmények tanmenetében
- Állami javak elosztásának gender-egységesítéshez való kötése.

VAN-E ELLENÁLLÁS?

Elszigetelten létezik még ellenállás, például Litvánia részéről, amely még ellenszegül az EU nyomásának, vagy Ghána részéről, amely még nem engedett az ENSZ kényszerítésének.

A ghánai kormányzat 2006. szeptember 5-én betiltott egy homoszexuális konferenciát azzal az indoklással, hogy ez aláásná az ország kultúráját és erkölcsét, és a homoszexualitásra bátorítana.

„A ghánai egy egyedülálló nép, melynek kultúrája, erkölcsé és hagyománya megveti a homoszexuális és leszbikus gyakorlatot, és a nem természetes szexuális aktusok minden más formáját” – mondta Kwamena Bartels információs miniszter (LSN, 2006. szeptember 5.).

Az egyházak küldetése és kötelessége a hívek felvilágosítása arról, mi forog kockán az egyén, a társadalom, a kereszténység jövője szempontjából. Néha akad egy-egy püspöki megnyilatkozás ezzel kapcsolatban, ám a szexuális erkölcs témájáról a templomokban is alig prédikálnak már, az ifjúság tiszta életre való vezetéséről már nem is beszélve.

A homoszexualitás (GLBT – ld. fent) elfogadásának kérdése minden egyházat megosztott. Az evangélikus és az anglikán egyházat szakadással fenyegeti. Még a The United Synagogue of Conservative Judaism is azon gondolkodik, hogy engedélyezi a homoszexuális rabbik működését, és ezzel hívei megosztását kockáztatja.

A katolikus egyház tanítóhivatala viszont kitart a média támadásainak ellenére is. Meglepő módon a katolikus egyház ősellensége a gender-forradalmároknak, a gender-ügy minden élharcosának, haszonélvezőjének és együttműködőjének. Az ENSZ-en belül a gender-aktivisták újra és újra megkísérlik a Vatikánt kizárni az ENSZ-ből, hogy elhallgattassák ezt a hangot; mindaddig sikertelenül.

Ugyanakkor az International Lesbian and Gay Association (ILGA – Leszbikusok és Melegek Nemzetközi Szövetsége, a hozzátartozó dán és német szervezetekkel) évek óta harcol az ENSZ-ben „nem kormányzati szerv”-ként (Non-Governmental Organization, NGO) való hivatalos elismertetéséért. Mivel a szövetség nem határolódik el a pedofil csoportoktól, nem nyertek elfogadást. Ez félreérthetetlenül mutatja, hogy a pedofiliát (felnőttek gyerekekkel való szexuális kapcsolatát) csak azért nem propagálják még nyilvánosan, mert ez a kriminális perverzió egyelőre még tiltott.

Legyünk tisztában azzal, hogy a nemzetközi szervezetek, az állam, az oktatási intézmények, az igazságszolgáltatás és a média összpontosított támadása a fiatal nemzedékre irányul. Az idősebbeket külsőleg el lehet hallgattatni, de belső érzéküket – hogy ti. a férfi és nő egymás számára teremtetett, kiegészítik egymást, és arra hivatottak, hogy szülők legyenek, egymással közösségben, különbözőségükkel Isten dicsőségét mozdítsák elő – nem lehet kiirtani. A teljes Szentírás és az emberiség egész története adja meg ennek a látásmódnak a tekintélyét. A gender-aktivisták szándéka abban áll, hogy a gyermekek érzékét át tudják alakítani, ha az óvodától kezdődően, céljuknak megfelelően nevelik őket. Nem fog sikerülni tömeges elidegenítésük a heteroszexualitástól, de sikerülhet a fiatal nemzedék szexualitáshoz való viszonyának átformálása úgy, hogy eltorlaszolja a hitvesi szeretethez, és általa a gyermekeket vállaló családhoz vezető utat.

Vajon milyen gazdasági érdekek húzódnak meg e mögött a szemlélet mögött? A szingliknek külön lakás kell, külön mosógép, külön autó stb. A családnak mindezekből talán elég egy is. A szingliség valakiknek nagy üzlet.

A társadalombiztosítást azonban nem fogja megterhelni a mesterséges megtermékenyítés, a bérnyaság problémája, a spermabankok üzemeltetése, a plasztikai sebészet előretörése? Kinek jó a sok magányos öreg? Kinek jó ez?

A Szentírásban nincs szó a férfi és a nő különállásáról vagy versengő egyenlőségéről, a nemek

közötti határok elmosódásáról, a nő elférfiasodásának, vagy a férfi elnőiesedésének szükségességéről. De nincs szó a nő elnyomásáról, alsóbbrendűvé tételéről sem. Isten az embert férfivá és asszonnyá teremtette, mert neki így tetszett. Ez pedig azt jelenti, hogy közösen, de mindegyik a maga lényegének megfelelően szolgálja Istent. Szó van viszont arról a Bibliában, hogy aki homofil hajalmú, vagy parázna, pedofil, tarnszvesztita, biszexuális hajlamú, az nem élheti ki ilyen irányú hajlamait, sőt, ha egy társadalom ezt akceptálja, propagálja, annak komoly figyelmeztetés Sodoma és Gomora esete. Isten, a szexualitás megélésének az egyetlen formájaként az egy férfi és egy nő házassági kapcsolatát engedi meg.

MIT KELL TENNÜNK?

A gyülekezeti közösségeket meg kell erősíteni! Fel kell lépni minden egyházi előjáró erkölcsi botlása és lazasága ellen, nehogy – megtűrve az ilyeneket – megbotránkoztassanak sokakat! Jézus maga mondta: „Aki pedig megbotránkoztat egyet ama kicsinyek közül, akik énbennem hisznek, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik” (Mk 8, 42). Megbotránkoztatni azt jelenti: elgáncsolni a gyengébbet, hogy elessen. Beszélni kell a bibliai teremtés rendjéről, amely létét Jézus maga is megerősítette. Beszélni kell nyíltan a szexualitás megélésének tiszta bibliai formájáról, a pornográfia veszélyeiről. Tudatosítani kell a keresztyéneknél a politikai részvétel, az iskolai munkaközösségben való tevékenység, a civil társaságokban való véleménynyilvánítás fontosságát.

Törekedni kell arra, hogy gyermekeink keresztyén közösségben szocializálódjanak! Kontrollálni kell társaságukat, médiafogyasztásukat, a tv, internet, telefon használatát! Nevelni kell őket a nőiességre és férfiasságra, erősíteni bennük ennek jellemzőit! Közösségeinkben továbbra is hangsúlyoznunk kell a házasság és a család fontosságát! Pedagógusok felé felvilágosító irodalommal kell szolgálnunk!

Ne engedjük gyermekeinket unatkozni, szervezzünk számukra értékes programokat! Nyári táborokban beszéljünk a férfiasság és nőiesség keresztyén formáiról, szépségéről!

Az előadás elején feltett kérdésünk ez volt: **A nemi szerepcsere megoldás vagy zsákutca? Az elhangzottakból talán mindenki megfogalmazhatja a választ: zsákutca. Csak találjon belőle visszautat az emberiség!**

Sípos Ajtony Levente / Soltvadkert

Altötting ~ jelentős európai, a leghíresebb bajor Szűz Mária-búcsújáró hely, a Lech és az Enns folyók mentén. A csodás gyógyulásra vágyók tízezrei keresik fel évente.

Antidiszkrimináció ~ az az eljárás, amikor egy közösség, vagy az ehhez tartozó személy számára alkotmányos jogai gyakorlásának a közösséghez való tartozása miatt történő korlátozása esetén a jogrendszer védelmet nyújt.

Biszexuális ~ az a személy, aki mind a saját neme, mind az ellenkező nem képviselője iránt érezhet szexuális vonzalmat, szerelmet, vagy romantikus vágyakat.

Diszkrimináció ~ hátrányos különbségtétel, megkülönböztetés. Olyan gyakorlat, amely egy csoport számára adott lehetőségeket egy más csoport tagjai számára elérhetetlenné akar tenni.

Fátima ~ a portugáliai Fátima kisváros közelében fekvő Szűz Mária-kegyhely, ahová zarándokok tízezrei járnak el a lelki béke megszerzése és a csodás gyógyulás reményében.

Feminista ~ eredetileg a nők egyenjogúságáért, társadalmi felszabadításáért és a férfiuralom ellen küzdő polgári mozgalmi aktivista.

Heteroszexuális ~ szexuálisan és érzelmileg az ellenkező nemhez vonzódó személy vagy jelenség.

Homofil ~ a homoszexuálisok társadalmi elfogadásáért küzdő mozgalom aktivistája, tagja. Ilyen irányultságú megnyilvánulás.

Homofób ~ olyan személy, aki fél, idegenkedik a homoszexualitástól, illetve a homoszexuálisoktól. Tágabb értelemben a homoszexualitásnak a heteroszexualitással egyenrangúként kezelésével, a homoszexuálisok társadalmi elfogadtatásával, ellenük történő diszkrimináció üldözésével való ellenkezés általános megnevezése.

Homoszexuális ~ szexuálisan és érzelmileg a saját neméhez vonzódó személy vagy jelenség.

Leszbikus ~ saját neméhez vonzódó nő, illetve az azonos nemű nők nemi identitására utaló megnyilvánulás.

Meleg ~ homoszexuális (azonos neméhez vonzódó) férfi, a vele kapcsolatos jelenségek megjelölése.

Nemi identitás ~ Az a nemi szerep, amellyel egy személy azonosul.

Opció ~ vételi jog, alapulhat jogszabályon, de általában szerződéssel keletkezik. A rá vonatkozó megállapodást írásba kell foglalni.

Patriarchátus ~ nemzetségi-rokonsági kapcsolatok apai ágon történő levezetése.

Pedofil ~ gyermekek iránt szexuálisan vonzódó személy, vagy jelenség.

Pedofília ~ gyermekszeretet; felnőtt emberek nemileg éretlen gyermekek iránti szexuális vonzódása.

Poligámia ~ többnejűség.

Pornográfia ~ olyan irodalmi művet, képet vagy filmet jelöl, amelyben meztelenséget, vagy közösülést ábrázolnak nemi izgalom elérése céljából.

Promiszkuitás ~ szabályozatlan nemi kapcsolatok, szexuális partnerek gyakori váltogatása.

Relativizmus ~ Az emberi megismerés viszonylagosságát, feltételességét és szubjektivitását hangoztató ideológia.

Szingli ~ egyedülálló nő vagy férfi, aki tudatosan úgy alakítja az életét, hogy huzamosan nem fér bele se társ, se család.

Tolerancia ~ elsősorban türelmességet jelent mások véleménye, főleg vallása, világnézete, etnikai vagy nemzeti hovatartozása, illetve más egyebek iránt.

Totalitárius ~ korlátlan hatalmon alapuló, az önkényuralom eszközeit, módszereit alkalmazó állam, rendszer.

Transzsexuális ~ olyan egyének, viselkedések és csoportok összefoglaló elnevezése, akik és amelyek a nemi szerepek részleges vagy teljes felcserélésével, valamint a biológiai nem megváltoztatásával (mely lehet csak hormonális, de akár operáció útján is történhet) kapcsolatosak.

Transzgender ~ nemen túli viselkedés, vagy személy.

Transzvesztita ~ nemi rendellenességként nőnek öltözött férfi, vagy férfinak öltözött nő.